Abd kapitola 1.

[1] Vidění Abdiášovo. Toto praví Panovník Hospodin o Edómu. Slyšeli jsme zprávu od Hospodina, že mezi pronárody byl poslán vyslanec: "Vzhůru, povstaňme k boji proti němu!" [2] Hle, mezi pronárody tě činím maličkým, budeš ve velkém opovržení. [3] Opovážlivost tvého srdce tě zavedla. Bydlíš v skalních rozsedlinách, sídlíš vysoko, v srdci si říkáš: "Kdo by mě strhl k zemi?" [4] I když sis založil hnízdo vysoko jak orel a položil je mezi hvězdy, strhnu tě odtud, je výrok Hospodinův. [5] Až tě přepadnou zloději, škůdcové noční, jak zajdeš! Což nenakradou tolik, aby měli dost? Až na tebe přijdou sběrači hroznů, nenechají ani paběrky. [6] Tak bude Ezau propátrán, jeho úkryty proslíděny. [7] Poženou tě až na hranice, podvedou tě všichni, s nimiž máš smlouvu, zmocní se tě ti, s nimiž v pokoji žiješ, ti, kteří jedí tvůj chléb, zákeřně ti zasadí ránu. On však rozum nemá. [8] Zdali v onen den, je výrok Hospodinův, nevyhubím z Edómu mudrce a rozumnost z Ezauovy hory? [9] Témane, tvoji bohatýři se zděsí, neboť na Ezauově hoře budou všichni vyhlazeni, protože vraždili. [10] Pro násilí na tvém bratru Jákobovi přikryje tě hanba, budeš vyhlazen navěky. [11] V ten den ses postavil proti němu, v den, kdy cizáci jímali jeho vojsko. Když vcházeli do jeho bran cizinci a losovali o Jeruzalém, i tys byl jako jeden z nich. [12] Jen se nepas pohledem na den svého bratra v den jeho neštěstí, neraduj se nad judskými syny v den jejich záhuby, nepošklebuj se jim v den soužení! [13] Nevcházej do brány mého lidu v den jeho běd; právě ty se nepas pohledem na zlo, jež ho stihlo v den jeho běd; ať tvé ruce nesahají po jeho majetku v den jeho běd! [14] A nestůj nad průrvou, abys pobíjel ty, kdo vyvázli, nevydávej ty, kdo přežili, v den soužení! [15] Blízko je den Hospodinův proti všem národům. Co jsi učinil ty, to bude učiněno tobě, vrátí se ti to na hlavu, jak zasluhuješ. [16] Jak jste se napili na mé svaté hoře vy, tak budou ustavičně pít všechny pronárody; budou pít, až se budou zalykat, a zmizí, jako by nikdy nebývaly. [17] Avšak na hoře Sijónu budou ti, kteří vyvázli, a bude svatá, a Jákobův dům obsadí ty, kdo jej obsadili. [18] I bude dům Jákobův ohněm a dům Josefův plamenem, zatímco dům Ezauův bude strništěm; oba se proti němu rozpálí a pozřou jej, nikdo z Ezauova domu nepřežije. Tak promluvil Hospodin. [19] Lid Negebu obsadí Ezauovu horu a lid Přímořské nížiny Pelištejce, obsadí též pole Efrajimovo a pole Samařské a Benjamín obsadí Gileád. [20] Přesídlenci, to vojsko synů Izraele, obsadí, co je kenaanské, až do Sarepty a přesídlenci z Jeruzaléma, kteří jsou v Sefaradu, obsadí negebská města. [21] Vítězové pak vystoupí na horu Sijón, aby soudili Ezauovu horu. A nastane království Hospodinovo.